

Skolen for alle fra A til Å

AF ANNA, ANDERS, ELISA, METTE, JAKOB, JAN OG CLAUS

Folkeskolen er landets vigtigste samfundsdannende institution. Det skal den også være fremover, så vi har et Danmark, der står stærkt på alle parametre.

Anna Mee Allerslev er borgmester, formand for Børne- og Kulturudvalget i Kommunernes Landsforening, Anders Bondo Christensen er formand for Danmarks Lærerforening, Elisa Bergmann er formand for Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund, Mette With Hagensen er formand for Skole & Forældre, Jakob Bonde Nielsen er formand for Danske Skoleelever, Jan Henriksen er formand for Børne- og Kulturchefforeningen og Claus Hjortdal er formand for Skolelederforeningen.

ET KÆMPE PLUS er det at have en folkeskole med fri og lige adgang for alle børn uanset deres baggrund. Et 10 årigt grundlæggende skoletilbud, der har stor betydning for den enkeltes tilværelse. Fundamentet for et Danmark med høj sammenhængskraft og blandt de bedste nationer i verden.

At vi også i fremtiden har en stærk folkeskole er imidlertid ikke givent. Politikerne skal sikre de nødvendige resurser. Kommunernes forvaltninger, chefer og ledelse skal finde løsninger. Pædagoger og lærere og skolens andre ansatte skal skabe de bedste rammer for, at eleverne udfolder sig. Forældre skal støtte sine børns læring og udvikling. Eleverne skal gå til sagen livs- og læringslystne.

Det er i fællesskabet, at eleverne lærer af hinanden og at samarbejde. Det er i dialogen, at viden bliver til indsigt og handling. Samtidig skal der også være plads til den enkelte til at lære og kunne udfolde sig ad forskellige veje. Ingen er præcist ens, det er der mange eksempler på ...

Albert er glad for at være sammen med kammeraterne og for at lære noget. Det kan i 1. klasse være svært altid at skulle sidde stille og høre efter, men heldigvis er der pauser, udetid og boldspil. Det betyder også meget for ham at se tingene i praksis, og at skolen er åben for det omkringliggende samfund, besøger virksomheder m.m.

Beate kan gå til skole og følges med de børn, der bor på nabovejene og i boligblokkene. Det er godt. Folkeskolen er med til at binde lokalsamfundet sammen. En rodfæstethed, der giver følelsen af at høre til, ikke at være alene, men at der er nogen at følges med, være sammen med og måle sig med.

Christian fra 4. klasse er fra et hjem med ikke kun finanserne i orden, men overskud til at vende dagens gang. Forældrene har valgt, at han skal gå i folkeskolen, hvor han møder børn fra andre samfundslag og lande. Deres børn skal have en tilværelse, der minder om andre børns.

Dicte har også engagerede forældre. Hendes mor er med i skolebestyrelsen og bakker ikke kun op om datterens, men alle elevers skolegang. Det handler om at præge rammerne for skolen. Det handler også om sammen med skolens ansatte og ledelse at tackle de udfordringer, der er.

Enrico, Frederikke og Georg har mange venner. Det er bygget op gennem de fællesskaber, som vuggestuen og børnehaven og folkeskolen skaber for børnene. De oplever også det samarbejde, der er mellem pædagoger og lærere. Og det fællesskab, der er mellem skolen og forældrene.

ET PAR MINUSSER er der også. Ikke alle er glade for at komme i skole. Der er nogle, der vil bestemme det hele, andre der er utålmodige og larmende. Nogle, der ikke falder til og gør det svært for sig selv. Men det søger skolen også at tage hånd om, det bedste den kan.

De kommende generationer skal tilegne sig viden og kunnen. Men hvor det er folkeskolens opgave at sikre elevernes kundskaber og færdigheder, skal den også hjælpe de unge med at orientere sig i det danske samfund og den store verden, respektere andre mennesker og deres holdninger.

Folkeskolen skal ikke alene åbne sig for alle, men er forpligtet til få alle med. Børnene i daginstitutionerne og eleverne i skolen skal opleve, at de er en del af et fællesskab, hvor mangfoldigheden er en styrke, og hvor viden, kunnen, tolerance og demokrati læres over tid.

Hanifa kom hertil i 5. klasse og har hurtigt lært dansk. Hun er hurtigere end gennemsnittet og som hun siger, er det gode for hende ved at gå at i skole, at det er svært. Her gør skolen, hvad den kan for at differentiere undervisningen, så hun får mulighed for selvstændigt at arbejde med særlige opgaver.

Ivan går i folkeskole frem for i specialskole. Det er der fordele og ulemper ved. På skolen søger kompetente lærere at finde fordelene gennem at skabe inkluderende fællesskab for alle børn og unge uanset forudsætninger. Ivan støttes i at blive så dygtig, som han kan – på en skole, der ikke kun har øje for resultater, men mindst lige så meget for progression.

Josephine fra 3. klasse har brug for en skole, hvor man nok bliver udfordret, men hvor det vigtigste er, at tiden bruges konstruktivt og kreativt, så skolen bliver personlig og interessant. For hende og de andre elever med forskellige udgangspunkter sker det gennem en varieret og motiverende skoledag.

Kamma oplever at være uden for, og i 6. klasse er det blevet værre. Der er tale om mobning. Det er noget skolen, skolebestyrelsen, de ansatte og skoleledelsen tager særdeles alvorligt og har grebet ind over for. Forældrene i klassen er på banen, og eleverne selv arbejder med at sætte grænser, så alle respekterer hinanden. På hendes skole går det faglige og sociale hånd i hånd.

Leopold, Maria og Naser har brug for struktur og ro. Pædagoger og lærere sørger for, at der er mulighed for at spørge og få hjælp. Grundlæggende er det vigtigt for alle med arbejdsro. Lærerne skaber tydelige rammer og forventninger, hvori klasserumsledelse og relationskompetencer indgår.

MANGE GANGE møder man hinanden over årene i skolen. Hermed flerdobles muligheden for få et godt afsæt i livet. Folkeskolen skal sørge for, at alle bliver uddannet og dannet, får tilstrækkelig viden til at bygge videre på og skabe sig den tilværelse, man nu har lyst til og talent for.

Skolen skal tænkes sammen med 0-18 årsområdet for at skabe et flow i børnenes liv og et tværfagligt samarbejde på social-, sundheds-, og familieområdet. Med en sammenhængende indsats skaber vi de bedste muligheder for social mobilitet og bryde den sociale arv.

Dannelse hænger i dag også sammen med digitalisering, de nye platforme og medier, hvor alt fra enkeltpersoner, foreninger og terrorister lynhurtigt spreder budskaber med egen tekst, lyd og video, hjemmestrikket fakta og grafik, hvor alle slags påstande flyder i en lind strøm...

Olivia i 7. klasse er på Facebook, Instagram og Snapchat. For nylig var hun på lejrskole og måtte ikke medbringe elektroniske devices. Her måtte storesøster passe butikken og pippe løbende, så hun ikke faldt ud af de virtuelle fællesskaber. Digital dannelse er noget skolen og klassen løbende tager op.

Peter fra 9. er en af dem, som er i forbindelse med Olivia i frikvarterer, i fritiden og ad alle slags kommunikationskanaler. Når mennesker mødes, opstår ting, der ikke nødvendigvis er uddannelse eller dannelse. Kald det kærlighed. Også her danner folkeskolen rammen for de vigtige 10 år i livet og er opmærksom på at afspejle og forberede eleverne på "den virkelige verden".

Queenie er klassens dronning. Hun er god til at få flyttet A til B og få andre til at gøre noget, de ellers ikke ville have gjort. Hun er en styrke i mangfoldigheden. Men nogle gange giver det gnidninger med kammeraterne. Det kræver opmærksomhed fra forældre og lærere, og omdrejningspunktet er: Vi har lige så meget ansvar for andres liv som vores eget.

Raul var allerede i indskoling en urolig størrelse. Det går bedre nu som resultat af en tæt dialog mellem skolen og forældrene om det fælles ansvar for hans uddannelse og opdragelse. Det er til debat, om børnene er forældrenes eller skolens ansvar. Intet erstatter forældrenes indsats og ansvar, men folkeskolen er væsentlig for elevernes socialisering og opdragelse.

Sophia, Thue og Ulrikke flyttede til deres skole sidste år, da den tidligere lukkede. Med dem fulgte andre elever og personale. Skolevejen er blevet længere, og det er ikke nemt, selv om den nye skole har gjort meget for, at processen er inddragende, og det da er lykkedes at få nye venner og falde til.

AT KUNNE DELE er vigtigt. Vi skal have fora som folkeskolen, hvor vi kan dele vores viden og erfaringer. På den måde bliver vi klogere og dygtigere. Vi skal også kunne dele vores bekymringer. Folkeskolen er presset af mange ændringer og nye opgaver. Det undgår ikke at få betydning for, hvordan elever, forældre, ansatte og omverdenen oplever, at det går på skolerne. Det skal vi være åbne om.

På samme måde skal vi dele glæder og succeser. Der, hvor der er skabt ro og retning. Der, hvor der sker fremskridt, og hvor forældre, skolebestyrelser og professionelle arbejder med skoleudvikling. Vi har alle ansvar for, at debatten om folkeskolen foregår på et sagligt grundlag, hvor der er plads til følelser og til fakta og viden om skolernes arbejde og resultater.

Vi er også dele af en helhed. Samfundet og verden har forbindelse til folkeskolen. Med krig og uro, klimaspørgsmål og flygtninge rækker de globale dagsordener langt ind over traditionelle kernefag som dansk og matematik. Derfor er der i folkeskolen også fokus på udviklingen af sociale og emotionelle kompetencer, de er nødvendige for fremtidens unge...

Viggo er vaks og blev formand for elevrådet som 14-årig. Han udfordrer og udvikler løbende sin folkeskole, som han langt fra altid mener er up-to-date, med alt det, der sker hele tiden. Og når han taler, lytter både skolebestyrelsen, lærerne og skoleledelsen.

Wilhelmina er begyndt at lægge truende budskaber ud på sociale medier. Det er skolen involveret i og har taget fat om pigen, familien og myndighederne. Hun har oplevet skilsmisse og flytninger, har svært ved at knytte sig, men passer sin skole nogenlunde i 8. klasse. Folkeskolen bakker op og er rummelig, men skal ikke tolerere alt og i dette tilfælde hurtigt gå i aktion mod radikaliserings.

Xander er IT-interesseret på den nørdede måde. Her i 9. klasse har han bekymret sig for, hvad der sker efter sommer. Sådan er det med overgange. Alligevel er det gået OK, fordi der er arbejdet med brobygning og at sikre kvaliteten i de skift, som børn indgår i fra familien til dagtilbud over folkeskole og videre til ungdomsuddannelse. Efter sommer starter han på HTX – og glæder sig!

Zacharias er ordblind, og selv om skolen støtter med ekstra timer og kompenserende redskaber, nager følelsen af ikke at være god nok, når der afleveres opgaver. Heldigvis er hans selvværd rimelig intakt, og ikke kun ad egen drift. Skolen og lærerne søger at skabe et miljø, så man har det godt med hinanden og hjælper hinanden.

Yrsa fra 6. klasse "køber ikke" altid det med fællesskab eller gruppearbejde. Det har skolen forståelse for. Ligesom det er bedst med kun en chauffør, når man kører bil, er der også i en arbejdskultur brug for enere. Så også hun skal have plads i sin folkeskole til at gøre tingene på sin måde.

Ærteblomst, Øjvind og Åse har glæde af, at skolen arbejder med, at elever lærer forskelligt og støtter elevernes læring og trivsel ved at gøre brug af forskellige fagligheder. Det ligger i pædagoger og læreres forsøg på at finde balancen i udfordre eleverne, både den enkelte og for fællesskabet. Det ligger også i det samarbejde, folkeskolerne har i kommunen om at dele opgaver og praksis.

I FOLKESKOLEN er der plads til alle fra A til Å. Alle elever skal lære at læse, skrive og regne. Ligesom alle skal kunne forstå, at $1 + 1$ i visse tilfælde er 3. Og alle, der har med folkeskolen at gøre, ønsker at give alle elever de bedste muligheder for at forlade skolen som livsduelige mennesker, få ungdomsuddannelse og job.

Folkeskolen er et fælles referencepunkt. Den har de sidste 200 år leveret adskillige kapitler til: Historien om Danmark. Vi mener, at folkeskolen er den vigtigste samfundsdannende institution. Vi mener også, at folkeskolen fortsat skal være det naturlige førstevalg for forældre i forhold til deres børns skolegang, og at langt hovedparten af danske børn skal gå i folkeskole.

Folkeskolen er et 100 procent offentligt finansieret tilbud. Sådan skal det blive ved med at være. Så alle får en god tilværelse til glæde for dem selv og andre. Det bekymrer os derfor, at andelen der fravælger folkeskolen de senere år er stigende. Vi skal have alternativer, for folkeskolen må ikke lukke sig om sig selv, men vi har ikke råd til, at et af samfundets største fællesskaber forsvinder.

Derfor har vi som repræsentanter for elever, forældre, ansatte, ledere, chefer, forvaltning og lokalpolitikere sat folkeskolen på dagsordenen på årets Folkemøde på Bornholm 14.-18. juni. Vi håber, at mange har mulighed for at komme til debatterne eller følge dem i medierne og på de sociale medier.

Der er brug for at få talt om de styrkesider folkeskolen har. Også selv om folkeskolen aldrig bliver god nok. Den kan altid forbedres. Det kræver, at vi træffer nogle valg. Folkeskolens fremtid må ikke afgøres af tilfældigheder, fordi vi undlader at tage de nødvendige diskussioner.

Vi oplever, at folkeskolen fortsat nyder opbakning i et bredt udsnit af befolkningen på tværs af politiske, økonomiske skel. Tanken om en stærk folkeskole, som skaber fællesskab og styrker det danske samfund, tror vi de fleste er enige i. Så deltag i debatten og sig det gerne også... HØJT.